

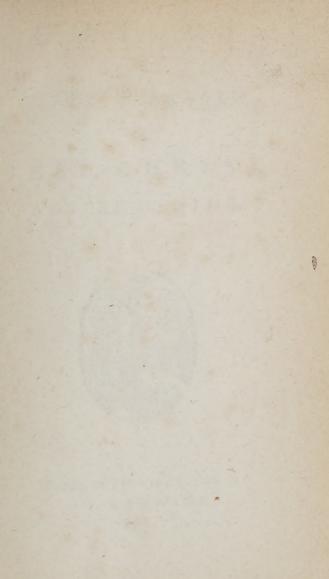

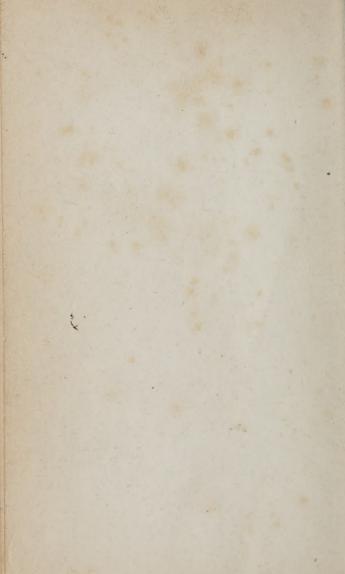
Digitized by the Internet Archive in 2023 with funding from Boston Public Library

COBLAS

DELA

MORT Y PASSIO

DE

JESU-CHRIST NOSTRE SENYOR.

Estampat en Perpinyà, en Casa de J. F. R E Y N I E R.

0.157

115-284

COBLAS

DE LA MORT Y PASSIO

DE JESU-CHRIST NOSTRE SENYOR.

JESU-CHRIST la Passiò vostre tots la devem contemplar, y plorar com seu Sant Pere, quant sentí lo Gall cantar.

Christians, lo que'us dirè, traurem de la Passio, dels Apostols y Deixebles de Jesus Nostre Senyor, y de tota la contesta que entre ells va passar, plorant com plorà Sant Pere quant senti lo Gall cantar.

Un Dijous Sant de cap vespre, que per vos sonch decretat, deputáreu dos Deixebies per anar à la Ciutat, dient trobaréu un home ab un canter en la ma, Seguiu-lo fins à la porta, de hont veureu qu'entrarà.

Los Deixebles humilment, fan lo que'l Mestre l's ha dit, vantsen en Jerusalem, perque Deu n'era servit; alli entrant en la Vila devant d'ells se demonstrà un home ab alegria, portant canter en la ma.

Diréu al Senyor de casa que jo vos hi h'enviat,

(4)

que hi vuil celebrar la Pasqua; pus lo temps es arribat. Demanaréu una taula, commençaula de parar, esta nit, los meus Deixebles, ab vosaltres vull sopar.

Quant Jesus fonch en la taula, en casa Simon Lepròs, humilment li presentaren lo menjar molt precios. Diu Jesus estas paraulas, comencem de contristar; ab gran desitg esperava d'arribar en est sopar.

Effent Jefus en la taula, fegons escriu Sant Matheu, esta nit, los meus Deixebles, un dels dotze'm trahiréu; fugiràn prest las Ovellas, quant lo Pastor pres serà, los Soldats tots à la una deixaràn llur Capità.

Lo que à mi me trahira posarà la ma al meu plat, y ell s'en aporterá lo boci per mi servat; y vindrá lo fill del Home, puix axi promes está, clarificat sera l'Home, Deu clarificat cstá.

Mirau quanta amistat, porta Jesus al traydor, posant la ma junts al plat, qu'es voluntat del Senyor, mirant si's penediria, nol' vulgué escandalizar, perque portava la bossa del vendrer, y del comprar.

Diu Sant Pere valeros, Senyor, may vos deixaré; primer moriré per vos abans que no fugiré. Si algu se escandaliza, escandelizat serà, que jo'l ne perseguiria ab lo cutell en la ma.

Mira lo que te dich Pere, mira en esta santa nit, antes que lo Gall no cante juraràs que no m'has vist; y totas las tuas obras en mi vindras ignorar, fins dir no coneixes l'Home, qu'es lligat en lo pilar.

Encara dich mes avant, mira Pere que faras, antes que lo Gall no cante, tres voltas me negarás. Llavors lo beneyt Sant Pere, commençá de contristar, volgué entendrer lo mysteri qu'en taula se va obrar.

Esta paraula finida, acabaren de sopar, Jesus pren la tovallola, la bassina en l'altre ma, per mostrar-los la doctrina, los peus los volgué rentar, fins à los peus del vil Judas, se va Christo inclinar.

Diu Sant Pere glorios, Senyor, vos n'om' rentaréu: tu no rebras lo meu Cos, fi jo n'ot rento los peus. Senyor, no los peus affolas, també mans me vull rentar. Lo que net està jà Pere, no té menester rentar.

Deixebles tots fou molt nets de culpas y de pecats, exceptat hu de vosaltres lo Deixeble desditxat; mira lo que te dich Pere passa tot en veritat, mes valdria qu'en la terra un home tal no sos nat.

May fa Jesus algun'obra fino molt complidament, van posar la tovallola, y ordena lo Sagrament. Qui menjarà la carn mia, y la mia sanch beurà, si es mort, cobrarà vida, si be viu, no morirà.

Judas també combregà, pero lo prengué'l dimoni, Jefu-Christ baix li parlà, ves finir ton monopoli; los restants may entengueren lo que Jesus va parlar, pensar podeu li dolia, quant Judas se va pensar.

Quant Judas fen fou anat Jesu-Christ feu un sermó, tingau pau entre vosaltres, no y aja jamai rencor; lo que lo mes petit vulla, lo gran també ho voldra, que jo pregaré mon Pare vos tinga tots de sa ma.

Un poch estaré ab vosaltres, mes tantost men aniré, teniu serma esperança, qu'al tercer dia vindré; de Adam la gran cayguda, jo la tinch de reparar, y las Ovellas captivas, aniré à rescatar.

Alli hont jo aniré, no podeu venir ab mi, (7)

que per conservar la Fé, haveu de restar assi; quant se vindrá la jornada, jo vos vindré à sercar, donaré-vos una vida, que per sempre durarà.

Quant anireu per lo mon, predicant la fanta Fé, Deixebles ab lo meu nom destruiréu Llucifer; en monstrar-li la Creu mia, ahont me posaràn demà, ahont se vulla que sia, ab lo meu nom sugirà.

Contemplem-lo dins del hort
com estava agenollat,
aguardant la trista mort,
ab molt gran humilitat;
los Sants Pares y Prophetas
no cessaven de clamar,
Jesus, pus lo tems se acosta,
veniu-nos à llibertar.

A la tercera Oració que va fer lo Fill de Deu, lo Calzer de Passió aportà-li Sant Miquel: acceptau-lo Jesus Deu, quest Calzer ha de passar vostre divina Persona, si al mont voleu salvar.

Après aver acceptat
lo Calzer de Passió,
se girà à sos Deixebles,
que dormien de trisfor;
esta nit los meus Deixebles,
me volieu ajudar,
ara solament un'hora
ab mi no podeu vetllar.

Despertau's los meus Deixebles,

y direm Oracions,

que Deu nos dò paciencia en nostres tribulations. L'enemich del fill del Home. esta nit no dormirà. aguardant qu'al fill del Home vagen prest crucificar.

L'enemich may ha sabut, ni entés perfetament, que jo sie la virtut del Pare Omnipotent; ni entendrà lo Mysteri de la Santa Trinitat. fins quel' desditxat Deixeble falsament m'haura bezat.

Ja s'acostan las tenebras. Pere anem-non aviat. que ja fento las Cadenas ab que tinch de fer lligat; qui tindrá cutells y dagas ja las pot ben amagar, perque tots son gent de armas los quim' venen à sercar.

Llavors Judas arribà. y los Juheus ab grans crits, comencá Jesus parlar, que sercau los meus amichs. Ells llavors cauhen en terra en fentir Jesus parlar, fins que à Jesus plagué, ningu d'ells se va alçar.

Diumenge era ab vosaltres, y me fereu molt honor, ara veniu tots ab armas. com si fos un malfactor; ell los diu, veniume à pendrer, qu'eus ne dono llibertat. y tindran fi las prophecias del que està prophetizat.

Llavors Judas lo bezá

à la galta preciosa,

promptament se va acostar aquella gent rabiosa; llavors lo beneyt Sant Pere, volguel's fer tornar atrás, y va tallar un' orella à un criat de Caiphas.

Torna lo teu cutell, Pere, en fon lloch acostumat, qui de cutell farirá, de cutell será nafrat; en tocant Jesus l'orella, prestament lo va curar; quant verent semblant mysteri, mes ells se van indignar.

En casa d'Annas portaren à Jesus prés y lligat, perque l'anyada passada tenia l' Pontificat. Dintre de una gran sala, part de la nit va passar, Christo ab las mans lligadas,

arrimat à un pilar.

Diu Sant Pere à Sant Joan, feguiám à Jesu-Christ, ara no'ns coneixirán dedins de aquella fala los dos junts sen van entrar, perque Sant Joan, de casa era molt familiar.

Quant Sant Pere va sentir maltractaven son Senyor, la Sirventa li va eixir, dient tu ets d'est malfactor? Nol' conech, digué Sant Pere, innocent me fas tornar. Dich-te que ets Galileo, jot' conech ab lo parlar. La Sirventa may callaya,

perque es cap de pecat,

(10)

dich-te que tu ets Deixeble d'aquell endemoniat ? No'l conech, digué Sant Pere, innocent me fas tornar. Dich-te que ets Galileo, coneix-fe ab lo parlar.

Respont un criat de casa, Servidor del Sacerdot, aquest perseguí à Malcos, quant erem dintre del Hort. No'l conech, digué Sant Pere, ab jurament affirmà; tant prest com la Fé li falta, lo Gall se posà cantar.

Jesus mira à Sant Pere quant lo Gall agué cantat, prestament hisqué de casa, à plorar lo seu pecat; diu la Santa Escriptura, qu'es cosa de contemplar, quel's ulls de la sua cara,

pareixian una mar.

Humilment ne respongué
Jesu-Christ à dit Pontifice:
Digas, perque m'interrogas
de mos costums y Dostrina?
à los de la Sinagoga
devant tots he predicat;
interroga tot lo Poble,
quet' dira la veritat.

Llavors lo Malcos ingrat, olvidat del benefici, un bofet li va pegar, diu, aixi parlas al Pontifice? portant-ne la ma armada, fortament li va pegar, en aquella cara fagrada quel's Angels gustan mirar.

Respongué molt humilment Jesu-Christ à tal criat, si mal parlo al Pontifice, digues en que he pecat; y si be, perque me pegas, sens trobar en mi error; contemplem com maltractaven à Jesus Nostre Senyor.

Lo Divendres antes de die, portan Jesus à Pilat, perque era President del Emperador creat; llavors en aquella hora que'l sagué interrogat, l'envià al Rey Herodes, que's trobava en la Ciutat.

Quant Herodes lo vegé, digué als Cavallers feus, per cert trobo gran plaher, veurer al Rey dels Juheus, mirau quant be m'ha fervit lo Senyor de Pons Pilat, erem los dos enemichs, ara cobrám amistat.

Herodes lo preguntava, mes Jesus no respongué; y vehent no li parlava, molt admirat estigué, dient que pot ser la causa que Jesus no m'ha parlat: eta perque'l Rey Herodes era excomunicat.

Herodes per menysprear-io tot de blanch lo feu vestir, à casa Pilat tornau-lo, puix à mi res no vol dir; jo no sé la causa sua, ell ab mi no ha parlat, digau-li las mans li bezo, per la nova amistat.

Los Juheus altre vegada prengueren al Fill de Deu, devant de Pilat cridaven, muyre, muyre, vage en Creu; crucificau-lo vosaltres, los respongué Pons Pilat, perque per las escripturas, jo tal Lley may he trobat.

Pons Pilat li pregontava, digues est Rey dels Juheus?
Jesu-Christ li responia, ja que'u dius, perque no'u creus?
Aço no es lo meu Regne, ni may l'he administrat.
Diste que'ts Rey de Judea diu Pilat en veritat.

Diu Pilat no li veig causa, que sie causa de mort, si ell vos ha fet agravi, jol' faré acotar molt fort. Pensant que aixi estaria lo Poble accontentat, pero ells ab crits cridaven,

que sie crucificat.

Ab gran furia açotaren los Juheus al Fill de Deu, finch mil açots li pegaren ab differens instruments, tot lo cos li maltractaren per pagar nostre pecat; plorem com plorá Sant Pere quant lo Gall agué cantat.

Pus que Rey es aquest Home, aixi'u diuhen los Rabins, façám-li una Corona de puntas de junchs marins; y dos de la Synagoga s'en anaren al mercat, à comprar-li la Corona per posar al seu Sant Cap.

Quant tingueren la Corona al Sant Cap molt fort ficada,

per affligir sa persona, ab bastons l'han apretada, la cara li han tapada, saludant ab deshonor, de setanta y dos espinas coronaren al Senyor.

Molt dolia à Pons Pilat, que'l bon Jesus prengués mort, perçol' trau à la finestra pera rebrer un conort, dient: Veus assi lo Home quem' haveu encomanat, y mirau entre vosaltres si será prou castigat.

Quant Pilat senti la Gent que cridavan Tolle, Tolle, digué, cert sou innocents de ser morir aquest Home; puix que vostre Lley ordona que un sie llibertat, allibertem à Jesus, sentenciem Barrabas.

Deixa estar à Barrabas, tot lo Poble respongué, crucifica aqueix Home, que molt al Poble convé: Mória donchs aquest mal Home per evitar un excès; diu Pilat no li veig causa, ni abasta son procès.

Dos Testimonis cercaren falsos per testificar, perque Pilat à las hores lo hagués de condemnar; peró quant veu la mentida, aygua vol pera las mans, dient jo no tinch la culpa, sie sobre vostres sanchs.

Ab gran furia cridaren tots los Juhcus ab un crit,

vinga ja fobre nosaltres, la sanch de aquest inich, y no sols sobre nosaltres, nostres fills volem posar: condemna prest aqueix Home, quel' volem crucificar.

Lo endemá era festa; molt tardava als Juheus, que la Sentencia fos dada, per carregar-li la Creu: essent ella tant pesada, temeren no desallis, co es que caygués en terra, ó que per al cami moris.

Quant los mals Juheus van veurer que roffegava la Creu, feren-li potar darrera à tal Simon Cinereu, no per pietat alguna de voler-li ajudar, fino per temor tenian que no hi pogues arrivar.

En lo carrer d'Amargura vostre Mare vos encontrá, plena de molt gran tristura, prestament vos abraçá, ningu d'ells la va tocar, per ser voluntat del Senyor: caminant al Mont Calvari, sentireu molt gran dolor.

Quant alli fonch arribat aquella gent inhumana, prestament l'han despullat de la roba que portava, la fanch de nou li brollava, qu'exia per tot lo cos, y los Sayons prest jugaren sobre del vestit las sorts.

Desprès de haver-lo clavat en la preciosa Creu, los Juheus tots à la una li feyen burla y menyspreu. Perçò vos al vostre Pare los aveu encomanats, quel's tinga misericordia, y perdone llurs pecats.

Sobre de la Creu posaren, aixi ho volgué Pilat, la causa de vostre agravi, ab aquell titol honrat, de tres llenguas es dictat, que aixi tots l'entendrem, dient lo quel' titol deya, Nazaret Rey de Juheus.

No pogué fer ocultat en vos lo divi amor, perdonant en aquell Lladre queu's confessa per Senyor, perdonant lo que devia, y tot altre seu pecat, perque à la vostre dreta, en Creu estava posat.

A vostre Mare diguereu, aqui teniu vostre Fill, à Sant Joan la donareu, com à clar y net espill, Sant Joan la pren per Mare, puix Jesus ho ha manat, que may semblants cambis veren en temps tant abreviat.

Quant Jefus fe veu clavat, y obert tot lo feu Cos, está clamant al feu Pare, li done algun socos, Puix que ell mor per esnor, à beurer ha demanat, portant-li fel y vinagre, nol' vol quant lo ha gustat.

Consummatum est exclama Jesu-Christ Nostre Senyor, quant la mort fe acercava, tractant-lo ab gran rigor. Complit ha las Profecias, que d'ell estava parlat, sens faltar una paraula del que Deu te ordenat.

Be sabem persetament, que al Insern devallá y dessiliurà los Sants Pares, de alli sel's ne porta, donant-nos la sua vista de gloria ab complement, aná veurer à sa Mare ab est acompanyament.

Perdonau nostre pecat,
Jesu-Christ nostre Senyor,
si en res havem errat
de la vostre Passiò,
y l'humil Verge Maria
ella n's vulla ajudar,
y Sant Jaume de Galicia
per tots vulla pregar.

Jesu-Christ la Passiò vostre, tots la devem contemplar, y plorar com seu Sant Pere, quant sentí lo Gall cantar.

FINAL.

